

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
Kiernik

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Skarbu:
Michalski

193.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 20 marca 1922 r.

o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czeskosłowackich.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 31 października 1921 r. o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czeskosłowackich (Dz. U. R. P. № 92, poz. 683) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

„W § 1, rozdz. I.

a) W ust. 1) punkt a), w ostatnim wierszu, słowa „oraz drogie futra” zastąpić słowami „nadmierzają kosztowne futra, filmy”;

b) w ust. 2) punkt b), w ostatnim wierszu skreślić słowa „albo niemieckim”, a po słowie „czeskim” zamieścić „albo”;

c) tenże ustęp uzupełnić nowym zdaniem: „Dowodziła się przekład na język francuski lub niemiecki”;

d) w tymże ust. punkt. c) skreślić ostatnie zdanie, rozpoczynające się od słów: „Informacji.....” i zamieścić zdanie: „Dla komunikacji bezpośredniej z Czechosłowacją otwarte są następujące pograniczne stacje przejściowe: Piotrowice (Petrovice ve Slezsku), Cieszyn Č. S. D. (Těšín, státní nádraží), Cieszyn K. B. (Těšín, Košicko-bohumínská dráha), Zwardoń, Sucha Hora (Sucha Hora), Orlov, Medzi Laborce i Ławoczne”.

W § 1, rozdz. II.

W ustępach 1, 2 i 3 po słowie „wagony-kotły” zamieścić słowa „i inne wagony”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych:
Marynowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

194.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 27 marca 1922 r.

w przedmiocie utworzenia i organizacji okręgowego urzędu ubezpieczeń dla b. zaboru pruskiego.

Na mocy art. 98 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272 ogłoszonej dla b. dzielnicy pruskiej w Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. r. 1920, № 45), zarządza się co następuje:

§ 1. Celem wykonywania nadzoru i orzecznictwa w zakresie ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272) tworzy się w b. zaborze pruskim okręgowe urzędy ubezpieczeń, a to dla województwa poznańskiego z siedzibą w Poznaniu, dla województwa pomorskiego z siedzibą w Toruniu.

Do czasu zorganizowania okręgowego urzędu ubezpieczeń dla województwa pomorskiego i rozpoczęcia przez niego działalności, najdłużej jednak do 31 grudnia 1922 r. terytorjalny zakres działania okręgowego urzędu ubezpieczeń w Poznaniu będzie obejmował i województwo pomorskie.

§ 2. Okręgowe urzędy ubezpieczeń podlegają bezpośredniemu nadzorowi Głównego Urzędu Ubezpieczeń.

Do czasu utworzenia Głównego Urzędu Ubezpieczeń okręgowe urzędy podlegają bezpośredniemu nadzorowi Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Okręgowe urzędy ubezpieczeń składają się z dyrektora, odpowiedniej liczby urzędników, oraz z ławników, wybieranych przez instytucje ubezpieczeniowe.

§ 4. Liczbę, oraz sposób wyboru ławników do okręgowych urzędów ubezpieczeń określi Minister Pracy i Opieki Społecznej drogą osobnego rozporządzenia.

Do czasu wydania tego rozporządzenia oraz przeprowadzenia wyborów Minister Pracy i Opieki Społecznej na wniosek dyrektora urzędu ubezpieczeń mianuje 10 ławników, z których połowa ma być

z grona ubezpieczonych, połowa zaś z grona pracodawców.

§ 5. Orzecznictwo okręgowy urząd ubezpieczeń sprawować będzie przez kolegium orzecznicze.

Kolegium orzecznicze składa się z 4 członków, a to z dyrektora lub jego zastępcy, jako przewodniczącego, delegowanego urzędnika urzędu ubezpieczeń, oraz z 2 ławników, a to jednego z grona ubezpieczonych, jednego z grona pracodawców.

§ 6. Do zakresu działania okręgowych urzędów ubezpieczeń, jako władzy nadzorczej, należy:

czuwanie nad przestrzeganiem przez kasy chorych przepisów ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. U. R. P. № 44, poz. 272), oraz statutów poszczególnych kas chorych a w szczególności:

- 1) zezwalanie na mocy art. 1 wymienionej ustawy na utworzenie oddzielnej Kasy Chorych w miastach, liczących ponad 50,000 ludności;
- 2) zezwalanie na mocy art. 21 na zmianę podziału na grupy zarobkowe oraz na rozszerzanie granic płacy ustawowej;
- 3) zezwalanie na mocy art. 23 ust. III na udzielanie świadczeń w gotówce zamiast pomocy lekarskiej oraz określanie sposobu wykazywania stanu zdrowia w myśl tegoż artykułu;
- 4) zezwalanie na mocy art. 46 ust. III i art. 59 na podniesienie składek;
- 5) ustalanie w myśl art. 19 ust. II oraz art. 47 ust. II wartości wynagrodzenia w naturze na podstawie cen miejscowych;
- 6) zatwierdzanie na mocy art. 60 i art. 66 lit. c statutów kas chorych oraz zmian tychże statutów;
- 7) zatwierdzanie na mocy art. 73 ust. II dyrektora kasy, oraz zatwierdzanie na mocy ust. VI tegoż artykułu regulaminu dla chorych;
- 8) przyjmowanie do wiadomości w myśl art. 71 wyników wyborów do władz kasy;
- 9) zatwierdzanie na mocy art. 73 ust. IV sprawozdań rocznych z działalności kas i zamknięć rachunkowych;
- 10) rozstrzyganie zatargów pomiędzy władzami kasy na mocy art. 82 ust. II, oraz art. 72 ust. III;
- 11) przyjmowanie do wiadomości w myśl art. 82 ust. I zażeń komisji rewizyjnej i stawianie żądania zwołania posiedzenia rady na mocy tegoż postanowienia ustawy;
- 12) nakładanie kar za przekroczenie przepisów ustawy o zgłaszaniu na zasadzie art. 95;

13) wzywanie władz kasy do pełnienia czynności oraz zwoływanie z własnej inicjatywy rad lub zarządów na posiedzenia nadzwyczajne, a także branie udziału w posiedzeniach władz kasy w wypadkach, uznanych za właściwe; zawieszanie w czynnościach władz kasy w razie stwierdzenia nadużyć i przestępstw, popełnionych przez te władze, oraz mianowanie komisarzy dla uporządkowania spraw kasy oraz przeprowadzenia nowych wyborów; mianowanie tymczasowych władz kas, oraz rozstrzyganie skarg i protestów w myśl przepisów wyborczych, wydawanie przepisów lokalnych, potrzebnych dla stosowania ustawy; współdziałanie przy organizowaniu kas, stawianie wniosków do Głównego Urzędu ubezpieczeń w sprawie mianowania komisarzy lub instruktorów, oraz tymczasowych władz kasy dla ich organizowania, bądź też mianowanie tych osób stosownie do poleceń Głównego Urzędu ubezpieczeń, a to na mocy postanowień art. 100, ust. a;

14) wydawanie instrukcji niezbędnych przy stosowaniu ustawy, w szczególności instrukcji o prowadzeniu biurowości, statystyki i t. d. w ramach ogólnych przepisów wydanych przez Główny Urząd ubezpieczeń; pociąganie na mocy tegoż postanowienia ustawy władz samorządowych do współdziałania przy wykonywaniu ustawy, a to na mocy postanowień art. 100 lit. b;

15) czuwanie na mocy art. 100 lit. c nad wykonywaniem czynności kas w zakresie lecznictwa;

16) udzielanie informacji w sprawie ubezpieczenia na wypadek choroby;

17) tworzenie na zasadzie art. 84 ust. I komisji pojednawczych.

§ 7. Do zakresu działania okręgowych urzędów ubezpieczeń, jako instancji orzekającej, należy: rozstrzyganie rekursów, wniesionych przeciw orzeczeniom kas chorych, wydanych na mocy art. 76 ustawy z d. 19 maja 1920 r.

§ 8. Minister Pracy i Opieki Społecznej osobnym rozporządzeniem wyda przepisy o postępowaniu przed okręgowymi urzędami ubezpieczeń.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

L. Darowski